

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/225/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119326987
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119326987.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Jany Haluškovvej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XXX, XXX XX E. U. G., o zaplatenie 312,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20Csp/90/2019-77 zo dňa 01.10.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom a treťom výroku **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 312,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.12.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok); v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok); tretím výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

Z jeho dôvodov vyplýva, že okresný súd, vychádzajúc z ustanovenia §497, §503 ods. 1, 2, 3, §506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj „ObZ“), §52 ods. 1, §53 ods. 1, §54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) konštatoval, že dňa 02.06.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol finančné prostriedky vo výške 1.000,- Eur. Žalovaná splatila záväzok len čiastočne v sume 727,10 Eur; poslednú splátku na úver zaplatila 07.07.2016. Pre nesplnenie zmluvných povinností žalovanou riadne a včas právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle §53 ods. 9 OZ listom zo dňa 18.07.2016 ku dňu 18.07.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva, ktorú posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle §52 ods. 1 OZ, obsahuje zákonom predpísané náležitosti, žalovaná dlžnú sumu nezaplatila, a preto žalobe v časti o zaplatenie istiny 312,90 Eur vyhovel. Zároveň žalobcovi priznal zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy nesplatennej istiny úveru od 20.12.2018 do zaplatenia.

Súd prvej inštancie žalobu v časti priznania zmluvného úroku vo výške 25,50 % ročne zo sumy 312,90 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia zamietol z dôvodu, že žalobcovi zmluvný úrok po zosplatnení nepatrí. Zdôraznil, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania; zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, ale odporujú aj zákonnému pravidlu v zmysle §517 ods. 2 OZ.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §262 ods. 1 v spojení s §255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“) a v spore úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože jej zo spisu žiadne trovy nevyplývali (vo výroku okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej - pozn. odvolacieho súdu).

2. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa §365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p. žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 25,50% ročne zo sumy 312,90 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia a trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu; alternatívne aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie nesprávne posúdil nárok žalobcu na zaplatenie úrokov a zároveň pri svojom rozhodovaní dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaná zostala v konaní pasívna, k žalobe sa nevyjadrila. Poukázal na §151 ods. 1 C.s.p. s tým, že jeho tvrdenia čo do základu nároku a výšky žalovaná nepoprela. Pasivita strany sporu má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých tvrdení protistrany.

Ohľadom zmluvného úroku uviedol, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy, čo znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie úveru. S poskytnutím úveru bol teda späť aj nárok žalobcu na zmluvné úroky, pričom žalovaná si bola tohto nároku vedomá a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazala uhrádzať. Poukázal na ustanovenie §503 ObZ, z ktorého jazykového výkladu vyplýva, že veriteľ má nárok na zmluvný úrok až do splatenia úveru. Zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. Poukázal na bod 6.4 Obchodných podmienok. S Obchodnými podmienkami sa žalovaná oboznámila a vyjadrila s nimi súhlas, čo potvrdila svojím podpisom na zmluve. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo/3830/2014. Vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej istiny nedošlo, nedošlo ani zániku dohodnutého záväzku žalovanej, v zmysle ktorého je povinná naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k značnej nerovnováhe vo vzťahoch medzi stranami sporu. Oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, preto sa nejedná o dvojité sankcionovanie žalovanej. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/16/2018 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/61/2019 zo dňa 22.08.2019 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/113/201 zo dňa 30.07.2019.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. zrušil a vec vrátil podľa §391 ods. 1, 2 C.s.p. súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V zmysle §389 ods.1 písm. b), c) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu istinu vo výške 312,90 Eur spolu s príslušenstvom titulom uzavretej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ako aj náhrady trov konania. K žalobe okrem iných listín pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018, uzavretej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2018 a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.07.2016, z ktorej vyplýva, že poskytnutý úver sa stal predčasne splatným dňa 18.07.2016; zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.06.2011 a predžalobnú výzvu zo dňa 24.06.2019.

7. Žalobca v žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle §53 ods. 9 OZ, listom zo dňa 18.07.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Uvedenú skutočnosť si, ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, osvojil aj súd prvej inštancie. Výzvu pre žalovanú v zmysle §53 ods. 9 OZ však žalobca k žalobe nepriložil, ani k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 nepriložil Prílohu č. 1, ktorá je podľa článku 1 zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, a ktorá by preukazovala, že

práve pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na žalobcu. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie ani z obsahu celého spisu nevyplýva, že by sa týmito skutočnosťami okresný súd zaoberal.

8. Z obsahu spisu nemožno jednoznačne konštatovať, že žalobcovi svedčí aktívna legitímácia na podanie žaloby v prejednávanej spore. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva právo procesne uplatňovať cestou súdu svoj nárok. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je základnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma v každom štádiu konania, vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010).

9. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa §389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. v napadnutom druhom výroku zrušil a podľa §391 ods. 1, 2 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie s prihliadnutím na zistenia odvolacieho súdu preskúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a následne vo veci opätovne rozhodne.

10. Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj výrok o trovách konania (tretí výrok), keďže ide o závislý výrok (§379 písm. a) C.s.p.) od výrokov vo veci samej. Zistil, že výrok o trovách konania je v rozpore s odôvodnením rozsudku, ktorý rozpor spôsobuje nepreskúmateľnosť tretieho výroku rozsudku súdu prvej inštancie a viedol odvolací súd ku jeho zrušeniu v zmysle §389 ods. 1 písm. b) C.s.p.. O trovách prvostupňového konania a aj trov odvolacieho konania okresný súd rozhodne v novom rozhodnutí s odkazom na §396 ods. 3 C.s.p..

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).